

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1707/2023
27.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Малиновић, адвокат из ..., против тужене Установе студентског стандарда – Студентски центар у Новом Саду, коју заступа Гордана Ковачевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5186/22 од 18.01.2023. године, у седници већа одржаној 27.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5186/22 од 18.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5186/22 од 18.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1999/21 од 30.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да тужиљи на име неисплаћених трошкова за исхрану у току рада за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године исплати укупан износ од 112.160,00 динара са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају, да тужиљи на име неисплаћених трошкова регреса за коришћење годишњег одмора за исти период исплати укупан износ од 83.692,23 динара са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају, и одбијен затев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка са каматом. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 71.859,00 динара. Ставом трећим изреке, тужиља је ослобођена плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5186/22 од 18.01.2023. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију из свих законом предвиђених разлога, с предлогом да

суд исту сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора код тужене, као јавне службе - установе студентског стандарда којој се средства за исплату зарада и других припадајућих давања обезбеђују у буџету РС. О овом захтеву тужиле одлучено је у складу са ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 05.07.2022. године према коме запослени којима се плата исплаћује у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у коме је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 28.05.2021. године, а вредност предмета спора је 195.852,23 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија тужиле недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић